

mærkning, som ledsagede disse Bevillinger, da de blev givet, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. I Tillæg A. for 1906—07, Sp. 1767, staar de to Poster regnet ud, 58,000 Kr. og 50,000 Kr., tilsammen 108,000 Kr., og saa hedder det: „Det tilføjes, at samtlige her omhandlede Udgifter kun for en ringe Dels Vedkommende vil være spildte, naar Banegaardsforholdene endelig ordnes, være sig paa den ene eller den anden af de paatænkte Maader.“ Nu kommer man altsaa bagefter og fortæller os, at det er noget rent midlertidigt, der er lavet derovre. Naar man først fortæller os, at Banegaarden er omtrent som for en Meneskealder siden, og derefter, at det kun er en rent midlertidig Udvidelse, der er foretaget, og man saa ser den af mig citerede Udtalelse i Tillæg A. for 1906—07, bliver jeg for min Del noget skeptisk overfor det næste Stykke i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor der staar: „En Undersøgelse af Forholdene paa den nuværende Banegaard har imidlertid vist“ o. s. v. Jeg er ikke tilbøjelig til at tage denne Undersøgelse for gode Varer, og jeg tilraader Rigsdagen at undersøge paa sin Vis og undersøge det saaledes, at vi kan stole paa Undersøgelens Resultat.

Der er, naar det Spørgsmaal rejses, hvorledes Aarhus Banegaard skal ordnes, forskellige Muligheder. Der er den Mulighed, at den nuværende Banegaard beholdes baade som Person- og som Godsbanegaard og udvides med de Anlæg, som der kan blive Plads til, ved at man tager det Stykke Jord, jeg allerede har nævnt, altsaa udvider „Flaskehalsen“, saaledes at Banegemet faar en mere regulær Form, end det har i dette Øjeblik. Jeg ved nok, at man paastaar, at Godsforsendelsesforholdene er saa vanskelige derovre. Jeg indrømmer, at de er meget vanskelige, men jeg er tilbøjelig til at tro, at ogsaa disse Forhold kunde forbedres betydeligt og for en langt ringere Udgift, end der her er Tale om, hvis man lagde et Spor til nede ved Havnen. Det, man særlig har anket over, er, at Gods fra Havnen har maattet staa og vente i flere Dage, fordi man ikke kunde rangere forbi paa Grund af Pladsmangel paa Banegaarden, og det er rigtigt, saaledes er Forholdene. Men naar man fik den hertil fornødne Plads — og den kan faas — og lagde et Spor til nede ved Havnen, saaledes at man kunde have de Vogne kørt derved, som skal bruges, naar de, der er under Losning, er lossede, vilde der opnaas en ret betydelig Pladsbespa-

relse paa Hovedstationen. Man kunde da faa Plads til at rangere Vognene forbi hverandre, idet man ved den Udvidelse, jeg før nævned, kunde faa et langt Omløbsspor paa Banegaarden. Det er noget, der gaar igen paa alle Stationer, at man søger at faa Stationerne saa lange som muligt, saaledes at man med et langt Tog kan rangere udenom et andet langt Tog. Dette kan ogsaa lade sig gøre her og bedre paa dette Sted end paa den nye Banegaard, thi ved den Ordning, jeg taler om, vil man faa en længere Banegaard end den nye, som skal ligge ude i Mølleengen. Jeg tror, at ved den af mig nævnte Maade vil Mangelen paa Plads til Gods-ekspedition betydeligt afhjælpes, men om i tilstrækkelig Grad tør jeg ikke i dette Øjeblik sige; i hvert Fald er det et af de Forhold, som jeg ønsker maa blive taget op til Undersøgelse.

Det er ogsaa blevet hævdet, og med Rette, at Forholdene paa Aarhus Banegaard medfører en hel Del Togforsinkelse gennem Jylland. Jeg ønsker her at sige, at jeg har gjort den Erfaring, at Aarhus Banegaard ledes ganske ypperligt. Det forekommer mig, at det Arbejde, der præsteres derovre lige fra Toppen til den yngste af dem, der er med til at rangere, er al Ære værd, men til Trods herfor lader det sig ikke gøre at rangere Togene op til den Tid, de skal afgaa. Naar et Tog kommer for sent af Sted fra en Station, hænder det jo meget let, at der kommer Krydsningsvanskeligheder ude i Landet, hvoraf Resultatet bliver, at den oprindelige Forsinkelse forplanter sig til andre Tog. Baade ved Anlæg af en ny Banegaard og ved Udvidelse af den gamle vil man opnaa bedre at kunne rangere Togene op i rette Tid, men jeg vil advare mod den Tro, at vi derfor skulde blive fri for de store Forsinkelser, vi har i Jylland. Man kan bygge en Banegaard i Aarhus saa stor og dyr og dejlig, man vil, det vil ikke kunne hindre Togforsinkelser, saa længe vi ikke faar et Dobbeltspor fra Fredericia til Randers — ja, til Randers er maaske for meget sagt, jeg kan godt stoppe ved Aarhus, hvis man saa vilde anlægge en Jernbane fra Aarhus til Randers omtrent paa samme Sted, hvor det var Meningen, at den elektriske Jernbane skulde gaa, idet man der ved vilde komme til at dele Trafikken til Nordvest- og Nordøstjylland i Aarhus i Stedet for i Langaa. Det ligger imidlertid langt ude, og det, jeg har villet gøre opmærksom paa, er blot, at saa længe vi